

Publicerad 2011-07-02 20:30 av entusiasm

I min värld dansar man inte.

dansen ovanifrån. Men jag kan aldrig dansa med de andra.

I min värld dansar man inte.

Där bara tittar man på dansen, klappar takten ibland, men för det mesta bara sitter tyst och iakttar, varsamt och försiktigt, vill inte bli för indragen - kan inte bli för indragen i dansen. Svävar jag är det behagligare, skrämmande och oerhört. Alla sinnen blir skärpta och avdomnade på en och samma gång. Men det är vackert och det är fruktansvärt. När jag och de som dela min värld kikar upp från golven är det på samma sätt, fast omvänt. Så omvänt. Då kan man inte se någonting. Och allt det vackra är förvandlat på något sätt, dammet från golvet regnar ner när de dansar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren entusiasm med Poeter.se id #36252 innehar upphovsrätten